

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 9 marca 2012 r.

w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z tekstem przedłożonego jej do zaopiniowania poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii opiniuje projekt negatywnie.

Rada zwraca uwagę, iż podejmując doniosły społecznie problem przeciwdziałania narkomanii opiniowany projekt ustawy prowadzić ma do kolejnej, z licznych już nowelizacji ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomani (Dz.U. Nr 179, poz.1485).

Inicjatorzy zmiany ustawy zmierzają w niej wyłącznie do zaostrzenia sankcji przewidzianej dotąd za kwalifikowane czyny określone w przepisach art. 53 ust. 2, 55 ust. 3 i 62 ust. 2 ustawy, a także uchylenia przepisu art. 62 a ustawy pozwalającego na umorzenie w szczególnych warunkach postępowania karnego w sytuacji niecelowości orzekania kary wobec posiadacza substancji psychotropowych lub środków odurzających.

Ustawa w brzmieniu dotychczasowym za zbrodnię z art. 53 ust. 2 ustawy przewiduje zagrożenie kara pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3, tak samo na zbrodnię z art. 55 ust. 3 za występki z art. 56 ust 3 karę od 2 do 12 lat pozbawienia wolności, a za występki z art. 62 ust. 2 karę od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności.

Wątpliwym zatem jest z uwagi na już wysoki poziom represyjności obowiązujących obecnie przepisów, aby proponowane dalsze zaostrzenia sankcji przełożyły się na nową jakość w realizacji celów ustawy, czego oczekują projektodawcy.

Dla stworzenia aksjologicznego tła warto w kontekście omawianego zagadnienia podnieść, że np. w polskim ustawodawstwie karnym za spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu (ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej itp.) grozi kara pozbawienia wolności od roku do lat 10 (art. 156 § 1 k.k.), za rozbój kara od 2 do 12 lat pozbawienia wolności, w tym za rozbój z użyciem broni palnej lub innego podobnie niebezpiecznego narzędzia kara od 3 lat pozbawienia wolności (art. 280 § 1 i 2 k.k.), za terroryzm wodny lub

powietrzny połączony ze sprowadzeniem bezpośredniego niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób kara pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 (art. 166 § 2 k.k.).

Ustosunkowując się natomiast do propozycji skreślenia obowiązującego przepisu art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, Rada zwraca uwagę, że miał on zastosowanie - w określonych w ustawie warunkach – zwłaszcza do aktywnych narkomanów. Był zatem w systemie racjonalnego prawa instrumentem pozwalającym rozstrzygnąć dylemat czy chorego należy karać za chorobę.